

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Ursache Petru
judecători: Toma Nadejda și Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului și de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Bîkovski Alexei Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și domiciliat în
mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2013 - 07.07.2014;

Instanța de apel: 01.10.2014 - 05.08.2015;

05.04.2016 - 26.10.2016;

Instanța de recurs: 07.12.2015 - 01.03.2016;

19.12.2016 - 01.02.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 07 iulie 2014, Bîkovski Alexei a fost recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, la 15 ani închisoare; în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 1 an închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani și 6 luni. Conform art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, fiind adăugată la pedeapsa aplicată prin noua sentință parțial pedeapsa neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Bălți din 21.01.2013, lui Bîkovski Alexei fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea din contul lui Bîkovski A. în beneficiul succesorului părții vătămate Semenco T. prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 32000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 08.07.2014 a fost corectată eroarea strecurată în sentință prin înlocuirea sintagmelor: „În baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal - 15 ani închisoare. În baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - 1 an închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Bîkovski Alexei Xxxxxx pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 15 ani și 6 luni. În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, adaugă la pedeapsa aplicată prin noua sentință parțial din pedeapsa neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința nr. 1-370/2013 și i s-a stabilit lui Bîkovski Alexei

Xxxxxx pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis”, cu sintagmele: „În baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal - 17 ani închisoare. În baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - 1 an închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Bîkovski Alexei Xxxxxx pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani și 6 luni. În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, adaugă la pedeapsa aplicată prin noua sentință parțial din pedeapsa neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința nr. 1-370/2013 și i s-a stabilit lui Bîkovski Alexei Xxxxxx pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis”.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Bîkovski Alexei, la 16.12.2012 aproximativ la orele 06:00, aflându-se în încăperea pentru paznic a ICC "Selecția" amplasată pe str. Calea Ieșilor 28 mun. Bălți, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție îndreptată la omorul intenționat al persoanei, în procesul conflictului, care a apărut spontan, pe fonul relațiilor ostile personale, în legătură cu întrebuintarea băuturilor alcoolice, între el și cet. Semenco V., care activa ca paznic la întreprinderea nominalizată și la acel moment se afla la serviciu, acționând cu o deosebită cruzime, exprimată prin aplicarea lui Semenco V., care era o persoană cu vârstă înaintată, mai multor lovituri, nu mai puțin de 9, cu pumnul în regiunea capului, conștientizând că prin acțiunile sale îi provoacă părții vătămate Semenco V., suferință fizică și dureri fizice.

Astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 525 «D», din 05.03.2013, i-a cauzat ultimului vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a survenit decesul cet. Semenco V.

Tot el, la 14.03.2013 aproximativ la orele 22:35, nefiind documentat cu permis de conducere, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea lor, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducea automobilul de model Mazda "323" cu nr.î. BL DJ 105 și deplasându-se pe strada P. Boțu, mun. Bălți, lângă imobilul nr. 87, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a comis un accident rutier. Aflându-se la fața locului, de colaboratorii de poliție, A. Bîkovski a fost suspectat de întrebuintarea alcoolului, deoarece avea simptome vizibile de consumare de alcool (miros de alcool din cavitatea bucală, vorbă neclară etc.), după ce el a fost supus testării alcoolscopice, conform cărui concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat la Bîkovski A. era în mărime de 0,89 mg/l, ulterior, a fost escortat la dispensarul narcologic al spitalului clinic municipal Bălți, unde de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 157 din 22.03.2013, în sângele cet. Bîkovski A. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,2 g/l, cantitatea care conform art. 134/12 Cod Penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către inculpatul Bîkovski A. și avocatul acestuia Pralea G.

3.1. Inculpatul a invocat următoarele argumente:

- nu sunt probe directe care ar confirma vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, nefiind audiați toți martorii;

- și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal;

- martorii învinuirii Sosna I. și Bolbocean T. au dat declarații parțial false, declarând că au băut împreună până la orele 05:00 dimineața, apoi că inculpatul a plecat în direcție necunoscută, ceea ce nu este adevărat, deoarece de pe data de 15.12.2012 ora 18:00 până pe 16.12.2012 ora 18:00 s-a aflat la sora sa;

- Macovschii L., care nu a fost audiat poate să confirme că a venit la el aproximativ la orele 05:00 dimineața și împreună au mers să caute băuturi spirtoase. Macovschii L. a fost acasă și a ieșit cu vecinul Sosna I. au mers împreună să caute băuturi alcoolice, apoi au mers la Macovschii L., apoi a plecat la locul de muncă, după care la sora sa, fosta soție a sunat și a spus că vrea să spele hainele, a spălat și hainele lui;

- fiind reținut, a fost bătut de către colaboratorii de poliție, obligându-l să-și recunoască vina;

- conform raportului de expertiză criminalistică rezultă, că pe pantalonii sportivi și cămașa lui Semenco V. au fost depistate și cercetate câte o microfibră de culoare albastru aprins fiind analogice cu fibrele din componența țesăturii blugilor săi, însă, nu e scris că fibrele de blugi aparțin anume blugilor săi, dar pot aparține oricăror altor blugi de culoare albastră.

3.2. Avocatul Pralea G. în numele inculpatului, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu emiterea unei hotărâri prin care cet. Bîkovski A. în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal să fie achitat, invocând următoarele:

- probele administrate în timpul urmăririi penale și în timpul cercetării judecătorești în latura cauzei privind infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, sunt indirecte;

- toate procesele-verbale privind examinarea hainelor ridicate de asemenea nu dau nicio coincidență care ferm vorbește despre prezența lui Bîkovski A. la locul crimei;

- instanța de judecată a adus ca probă de învinuire și avizul de testare poligraf nr. 934 din 09.04.2013, care nu poate fi administrat ca probă;

- din sentința pronunțată nu este clar care persoană este judecată și care este condamnată: în materialele cauzei figurează cet. Bîkovski A. dar în sentință în unele locuri este Bîkovski A., iar în dispozitivul sentinței este recunoscut vinovat în comiterea crimelor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j), art. 254/1 alin. (4) Cod penal, Bîkovski A.;

- anularea procesului-verbal din 07.04.2014 privind aplicarea amenzii în privința avocatului Pralea G. în mărime de 10 unități convenționale ca fiind neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 august 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de inculpatul Bîkovski A. și de avocatul acestuia Pralea G. cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei sale instanța de apel, a menționat, că instanța de fond, judecând prezenta cauză penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bîkovski A. în baza art. 145 alin. (2) lit. j) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, corect

apreciind măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Instanța de apel a conchis, că probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Bîkovski A. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că circumstanțele indicate în apelul inculpatului sunt contradictorii circumstanțelor stabilite în cauză, de fapt, fiind o relatare a celor întâmplare în versiunea inculpatului, care descrie situația într-un mod convenabil sie însăși, indicând că nu l-a cunoscut pe victimă și că nu sunt probe ale vinovăției sale, însă aceste afirmații ale inculpatului sunt contrazise total de restul probelor cercetate și verificate de către prima instanță și instanța de apel.

Astfel, declarațiile inculpatului, că nu l-a cunoscut pe victima Semenco V. și că nu a avut intenție sau motiv să-l omoare, că pe hainele sale nu au fost găsite urme de sânge a victimei, fapt confirmat și prin expertiza amprentelor digitale, se combat prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale, fixate în procesul-verbal de audiere a bănuitului Bîkovski A. din 17.12.2012, potrivit cărora acesta a recunoscut deplin vinovăția sa (f. d. 218, 221-222 vol. I), declarând că a mers la paznicul Vladimir de la „Selecția”, au discutat și au servit băuturi alcoolice, între ei s-a iscat scandal din cauza băuturii alcoolice (votcă), astfel că el l-a îmbrâncit pe nenea Volodea în umăr, care a căzut pe pat, apoi s-a ridicat și a vrut să-l lovească pe inculpat, la ce ultimul l-a lovit cu pumnul în regiunea ochiului, nu ține minte ce s-a întâmplat mai departe și în ce stare l-a lăsat pe nenea Volodea, a plecat acasă, soția spăla rufe și i-a spălat scurta, blugii și lenjeria în care a fost îmbrăcat. La fel a declarat că a luat cuțitul de pe masă și l-a lovit pe victimă în regiunea gâtului, ce a făcut cu cuțitul nu ține minte.

Instanța de apel nu a reținut argumentele inculpatului precum că martorii învinuirii Sosna I. și Bolbocean T. au dat declarațiile neveridice, menționând că au băut cu el până la orele 05:00 dimineața, apoi că a plecat în direcție necunoscută, la data de 15 decembrie orele 18.00 spre 16 decembrie 2012 până la orele 18.00 s-a aflat la sora sa, deoarece sunt declarative, martorii menționați au depus declarații în instanța de judecată fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru declarații mincinoase, totodată ambii martori au depus mărturii analogice precum că Bîkovski A. în noaptea din spre 16.12.2012 s-a aflat la Sosna I., acasă, unde împreună au servit băuturi alcoolice, la fel, ambii martori au declarat că Bîkovski Alexei a plecat, pe urmă a revenit, și împreună iar au servit băuturi alcoolice, iar Bolbocean T. a menționat, că inculpatul a spus, că ei trebuie să meargă la paznicul de la „Selecția” și să mai ia ceva de băut, însă, Sosna I. a refuzat, iar A.Bîkovski a plecat. Instanța de apel a considerat, că nu sunt careva temeieri de a nu crede declarațiilor acestor martori.

Mai mult, faptul aflării lui Bîkovski A. la sora sa în perioada indicată nu se demonstrează prin careva probe, fiind combătută prin probele cercetate, și anume declarațiile martorilor audiați, declarațiile date de Bîkovski A. în calitate de bănuit, prin probele scrise ale cauzei, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate și argumentele avocatului inculpatului Pralea G., precum că, probele administrate în timpul

urmăririi penale și în timpul cercetării judecătorești în latura privind infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, sunt indirecte, deoarece sunt declarative, instanța de apel considerând că în speță au fost acumulate suficiente probe, care dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Instanța de apel a menționat, că declarațiile lui Bîkovski A., date de către acesta în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuț, au fost făcute în prezența avocatului, acestea coroborează cu: concluziile rapoartelor de expertiză înfăptuite în speță, în special, cu referire la localizarea și gravitatea vătămărilor corporale cauzate victimei, precum și referitoare la depistarea pe pantalonii sportivi și cămașa lui Semenco V. a câte o microfibră de culoare albastru aprins, care sunt analogice cu fibrele din componența țesăturii blugilor lui Bîkovski A.; procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi : procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, de cercetare la fața locului, de examinare a obiectelor, precum și alte probe.

Instanța de apel de asemenea a considerat, că este neîntemeiată și nemotivată solicitarea inculpatului și avocatului acestuia de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece acțiunile lui Bîkovski A. au fost corect încadrate, nefiind constatate la examinarea cauzei a cărorva temeuri de achitare, iar probele cercetate și verificate de către instanțe, au fost apreciate în coroborare și dovedesc pe deplin vinovăția lui Bîkovski A.

Totodată instanța de apel a indicat, că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate condiționa pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestuia, fiind constatată complet vina lui Bîkovski A. în fapta de omor intenționat cu o deosebită cruzime prin cumulul de dovezi cercetate care se coroborează reciproc, iar temeuri de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Instanța de apel a conchis, că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, de totalitatea circumstanțelor cauzei și de personalitatea inculpatului.

6. Inculpatul Bîkovski Alexei a declarat recurs ordinar și supliment la recurs, prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care Bîkovski A. să fie achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, invocând că nu au fost prezentate probe concrete și veridice care ar demonstra direct vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii menționate.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Bîkovski A., casată total decizia instanței de apel, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs ordinar a menționat, că deși prima instanță prin sentință i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, ulterior însă, din oficiu, a corectat eroarea materială prin încheierea din 08.07.2014, stabilindu-i inculpatului definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, instanța de judecată având obligația de a traduce sentința de condamnare, în textul dispozitivului sentinței traduse în limba rusă a inclus direct corectările efectuate prin încheierea de corectare, fără a o traduce separat. Respectiv, în opinia Colegiului lărgit, prima instanță nu a corectat o eroare materială, dar a modificat pedeapsa stabilită inculpatului, astfel, au fost efectuate modificări în conținutul dispozitivului sentinței.

Instanța de recurs a conchis, că instanța de apel, menținând sentința primei instanțe, considerând-o legală și întemeiată, nu a verificat corectitudinea încheierii Judecătoreiei Bălți din 08.07.2014 cu privire la corectarea erorii materiale în raport cu prevederile art. 249 Cod de procedură penală, deoarece eroarea comisă de prima instanță nu constituie o eroare materială, ci o eroare de conținut care nu poate fi corectată conform dispozițiilor art. 249 Cod de procedură penală, dar prin intermediul căilor de atac.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră, că decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs ordinar.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să execute indicațiile instanței de recurs, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016 a fost admis apelul declarat de către inculpat și apelul avocatului Pralea G. în interesele inculpatului, casată sentința și încheierea judecătoreiei Bălți din 08.07.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: în baza art. 391 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Bîkovski A. pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

În baza art. 145 alin. lit. j) Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsă de 15 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită, pedeapsa aplicată prin sentința judecătoreiei Bălți din 21.01.2013, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsă de 15 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei fiind calculat din 26.10.2016, cu includerea în acest termen a perioadei aflării sub arest de la 17.12.2012 până 14.02.2013 și de la 22.11.2013 până la 26.10.2016, cu deținerea acestuia în continuare în stare de arest.

În latura acțiunii civile și corpurilor delictive, dispozițiile sentinței au fost menținute.

10. Instanța de apel a conchis, că la examinarea cauzei respective instanța de fond neîntemeiat a adoptat încheierea din 08.07.2014, prin care a corectat dispozitivul sentinței, în latura penală ce ține de pedeapsa stabilită, fără a ține cont de prevederile legale în acest sens.

Referitor la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, în opinia instanței de apel, prima instanță nu a admis careva erori de drept, deoarece a respectat prevederile art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor prezentate prin prisma relevanței, concludenței, coroborării lor, și just a reținut

starea de fapt și de drept pe cauză, corect concluzionând vinovăția inculpatului Bîkovski A. în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal - *omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit cu deosebită cruzime*, și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*, considerente din care a respins solicitările părții apărării privind achitarea inculpatului pe art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal.

Reluând cercetarea judecătorească, audiind inculpatul Bîkovski A., care și-a susținut declarațiile depuse în prima instanță, recunoscându-și vinovăția doar în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal nu a recunoscut, totodată audiind martorii apărării: Macovschi L., Șmuli - Bîkovski A. și Mațurca L., instanța de apel a concluzionat că vinovăția inculpatului se confirmă prin următoarele probe:

- declarațiile succesului părții vătămate Semenco T., depuse în instanța de apel;

- declarațiile martorului Curchin V., depuse în instanța de fond (f.d.183-185, vol.2) și cercetate în instanța de apel;

- declarațiile martorului Echimov S., depuse în instanța de fond (f.d.186-187, vol.2) și cercetate în instanța de apel;

- declarațiile martorului Sosna I., depuse în instanța de fond (f.d.188- 190, vol.2) și cercetate în instanța de apel;

- declarațiile martorului Bolbocean T., depuse în instanța de fond (f.d.18-19 vol.3) și cercetate în instanța de apel;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.12.2012, prin care a fost efectuată cercetarea la fața locului pe teritoriul ICC „Selecția” din strada Calea Ieșilor 28 mun. Bălți, fiind depistat cadavrul cet. Semenco V. cu semne de moarte violentă (f.d.11-12 vol.1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.01.2013, prin care s-au examinat pantalonii sportivi ai victimei Semenco V., cămașa victimei, scurta, pantalonii, blugii, maleta, încălțăminte învinutului Bîkovski A. (f.d.50-53 vol.1);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 09.03.2013, obiect al examinării este un cuțit de bucătărie, pe cuțit fiind urme asemănătoare celor de sânge ridicat de la locul comiterii omorului cet. Semenco V., așchii din lemn depistate și ridicate la locul comiterii omorului, scoburile de unghii de la degetele mâinii drepte și stângi a învinutului Bîkovski A., un pachet cu telefon mobil ce aparținea victimei Semenco V. (f.d.57-60 vol. 1);

- procesul-verbal de colectare a mostrelor din 17.12.2012, prin care au fost ridicate scoburile de unghii de la degetele mâinii drepte și stângi al bănuitului Bîkovski A., sigilate în plicurile nr.7,8, sigilate cu ștampila „Pentru Pachete” (f.d.66 vol.1);

- procesul-verbal de colectare a mostrelor din 19.12.2012, prin care au fost ridicate mostrele de sânge de la bănuitul Bîkovski A. (f.d.69 vol.1);

- raportul de expertiză medico-legală nr.525 "D" din 05.03.2013, prin care s-a constatat că cet. Semenco V. i-au fost pricinuite leziuni corporale calitate de traumatism cranio-cerebral închis sub formă de excoriații a regiunii supraorbitale bilateral, pe nas, hemorogii epicraniene, hemoragie subarahnoidiană, sânge în ventriculele cerebrale și se califică ca vătămări corporale grave, care au provocat moartea cet. Semenco V. (f.d.87-88 vol. l);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1049 "D" din 22.12.2012, prin care se indică că la examinarea cet. Bîkovski A. s-au depistat leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea mâinii stângi, care puteau apărea posibil în timpul indicat în ordonanță, prin acțiunea unui corp contondent sau lovire de un astfel de corp (lovire intenționată cu pumnul în momentul unei căderi de la înălțimea corpului) și se clasează la vătămări corporale neînsemnate. Leziuni corporale, caracteristice opunerii de rezistență de către victimă la momentul examinării nu s-au depistat (f.d.95 vol. 1);

- raportul de expertiză medico-legală nr.1228 din 04.01.2013, din care rezultă că pe obiectele indicate au fost depistate urme de sânge ce aparțin cet. Semenco V. (f.d.112-115 vol. 1);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală nr.10a-2013 din 15.01.2013, din care rezultă că în timpul săvârșirii infracțiunii ce i se impută lui Bîkovski A., dereglări psihotice temporale n-a manifestat, se afla în stare de ebrietate alcoolică simplă, putea să-și dea seama de acțiunile sale, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, deci necesită a fi recunoscut responsabil (f.d.141-142 vol. 1);

- raportul de expertiză nr.234-235 din 25.02.2013, din care rezultă că pe pantalonii sportivi și cămașa lui Semenco V. au fost depistate și cercetate câte o microfibră de culoare albastru aprins fiind analogice cu fibrele din componența țesăturii blugilor lui Bîkovski A. (f.d.150-159 vol. 1);

- proces-verbal de ridicare din 24.12.2012, prin care s-a ridicat de la paza IP ICC „Selectia” tabelul de pontaj pe luna decembrie 2012, cu graficul de serviciu al paznicilor IP ICC „Selectia” (f.d.192 vol. 1);

- procesul-verbal de percheziție din 17.12.2012, care a fost efectuată la domiciliul lui Bîkovski A. din str.Miron Costin 42, în urma căreia au fost depistate și ridicate următoarele lucruri: o scurtă, o pereche de ciubote bărbătești de iarnă, o pereche de blugi, o maletă și un pulover bărbătesc, haine în care în noaptea de 15.12.2012 spre 16.12.2012 a fost îmbrăcat cet. Bîkovski A. (f.d.202-207 vol. 1);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor bănuitului Bîkovski A. la locul infracțiunii din 17.12.2012 (f.d.223-224 vol. 1);

- procesul-verbal de audiere a bănuitului Bîkovski A. din 17.12.2012, potrivit cărui acesta recunoaște pe deplin bănuiala în privința sa (f.d.221-222 vol. 1);

- ordonanța din 05.03.2013 de neîncepere a urmăririi penale și clasarea procesului penal în baza plângerii lui Bîkovski A., din lipsa în acțiunile colaboratorilor de poliție Plămădeală V., Cojocari S., Jidovanu I. și Pădurea I. a elementelor infracțiunii (f.d.22 vol.3);

- denunțul din 15.03.2013 cu privire la comiterea accidentului rutier în mun. Bălți, str. Decebal (f.d.25 vol. 2);

- procesul-verbal de ridicare din 05.04.2013 prin care s-a dispus ridicarea de la Godu E., inspector patrulare rutieră a companiei nr. 1 Bălți RP „Nord” a materialelor acumulate în cadrul examinării procesului-verbal contravențional în privința conducătorului auto Bîkovski A. (f.d.26 vol. 2);

- procesul-verbal de testare alcoolscoptică din 14.03.2013 prin care s-a constatat că cet. Bîkovski A. se află în stare de ebrietate alcoolică, în vaporii de aer expirat s-au depistat 0,89 mg/l de alcool (f.d.30 volumul 2);

- procesul-verbal de ridicare a probelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 14.03.2013 prin care s-a dispus ridicarea de la cet. Bîkovski A. a probelor de sânge (f.d.32 vol. 2);

- procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 15.03.2013 (f.d.33 vol. 2);

- raportul de expertiză medico-legală nr.157 din 22.03.2013, din care rezultă că în sângele cet. Bîkovski A. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,2%, echivalent a 2,2g/l (ora prelevării 00.05 data de 15.03.2013) (f.d.47-48 vol.2);

- scrisoarea nr.03/1564 din 11.04.2013 de la ÎS CRIS "Registru", din care rezultă că potrivit datelor din Registrul de Stat a conducătorilor de vehicule, pe numele cet. Bîkovski A., nu a fost eliberat permis de conducere (f.d.51 vol. 2).

Instanța de apel a conchis, că apelurile depuse de inculpat și avocat sunt nefondate în partea ce ține de solicitările apelanților privind achitarea inculpatului Bîkovski A. de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, deoarece concluzia privind vinovăția inculpatului este bazată pe probele cercetate de către instanța de fond și suplimentar în instanța de apel verificate și care coroborează între ele și demonstrează deplin vina inculpatului Bîkovski A. în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa nu poate fi reținută de instanță, deoarece declarațiile inculpatului se combat prin cumulul de probe cercetate, printre care declarațiile martorilor, probele scrise ale cauzei, precum și declarațiile date în calitate de bănuț în prezența avocatului de către Bîkovski A., conform cărora Bîkovski Alexei a recunoscut vina sa, ulterior fiind efectuată verificarea declarațiilor sale la locul faptei, aceste declarații fiind sprijinite prin restul probelor studiate, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces și temeiuri de a pune la îndoială probele nominalizate nu s-au stabilit.

Instanța de apel a stabilit, că declarațiile date în calitate de bănuț de Bîkovski A., sunt veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului, deoarece aceste declarații coroborează cu declarațiile martorilor și cu probele scrise ale cauzei, probele cercetate coroborează între ele și astfel argumentele inculpatului invocate în apel referitor la faptul că nu l-a cunoscut pe partea vătămată Semenco V. și nu a avut intenție sau motiv să-l omoare, iar la dosar nu sunt anexate probe directe care ar confirma vina sa în comiterea omorului, deoarece pe hainele sale nu au fost găsite urme de sânge a victimei, fapt confirmat și prin expertiza amprentelor digitale, pe cuișor tot n-au fost găsite amprente sale sau urme de grăsime sau transpirație, lipsind amprente a încălțămintei sale, astfel nu se confirmă prin probe că el a fost în locul unde a lucrat victima, în opinia instanței de apel, nu pot fi reținute, deoarece probele puse la baza soluției de condamnare a inculpatului confirmă contrariul și anume vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

Instanța de apel a respins și argumentele inculpatului, că nu l-a cunoscut pe victima Semenco V. și că nu a avut intenție sau motiv să-l omoare, că pe hainele sale nu au fost găsite urme de sânge a victimei, fapt confirmat și prin expertiza amprentelor digitale, deoarece aceste argumente se combat prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale fixate în procesul-verbal de audiere a bănuțului Bîkovski A. din 17.12.2012, potrivit cărora Bîkovski Alexei a recunoscut pe deplin bănuțea în privința sa (f.d.218, 221-222 vol. 1), declarând că a mers la paznicul Semenco Vladimir de la „Selecția”, au discutat și au servit băuturi alcoolice, s-a început un conflict între ei din cauza la vodcă, l-a îmbrâncit de nenea Volodea în umăr și a căzut pe pat, s-a ridicat și a vrut să-l lovească, la ce l-a lovit cu pumnul în regiunea ochiului, nu ține minte ce s-a întâmplat mai departe și în ce stare l-a lăsat pe nenea Volodea, a plecat acasă, soția spăla rufe și i-a spălat scurta, blugii și

lenjeria în care a fost îmbrăcat, la fel a declarat că a luat cuțitul de pe masă și l-a lovit în regiunea gâtului, nu ține minte ce a făcut cu cuțitul.

Totodată declarațiile respective au fost confirmate în urma verificării declarațiilor la locul infracțiunii din 17.12.2012 cu participarea bănuیتului Bîkovski A., fixate în procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea avocatului Rusu V. (f.d.218, 223-224).

Instanța de apel a conchis, că acțiunile lui Bîkovski A., prin lovirea cu pumnul și cu un cuțit pe diferite părți vitale ale corpului demonstrează intenția inculpatului de lipsire de viață cu deosebită cruzime a lui Semenco V., intenția directă fiind demonstrată prin loviturile aplicate cu deosebită cruzime în organe vitale și gravitatea leziunilor provocate.

Faptul că nu au fost găsite pe cuțit amprentele sale sau urme de grăsime sau transpirație sau urme ale încălțăminte sale nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece pe cauză sunt suficiente probe care în cumul confirmă vinovăției inculpatului, iar faptul că ulterior inculpatul și-a schimbat declarațiile nu poate constitui temei de achitare a acestuia.

Au fost respinse și argumentele aduse în apel de inculpat că martorii învinuirii Sosna I. și Bolbocean T. au dat declarațiile neveridice, care spun că au băut cu el până la orele 05 dimineața, apoi inculpatul a plecat în direcție necunoscută. Totodată inculpatul afirmă, că la data de 15 decembrie orele 18.00 spre 16 decembrie 2012 până la orele 18.00 s-a aflat la sora sa, însă aceste afirmații a inculpatului sunt declarative, martorii menționați au depus declarații în instanța de judecată fiind preîntâmpinați de răspundere penală pentru declarații mincinoase, totodată ambii martori au depus mărturii analogice precum că Bîkovski A. în noaptea din 15 decembrie spre 16.12.2012 s-a aflat la Sosna I. acasă, unde împreună au servit băuturi alcoolice, la fel ambii martori au declarat că Bîkovski Alexei a plecat, pe urmă a revenit și împreună iar au servit băuturi alcoolice, iar Bolbocean T. a menționat că inculpatul a spus că ei trebuie să meargă la paznicul de la Selecția și să mai ia ceva de băut, însă Sosna I. a refuzat, iar Bîkovski I. a plecat, temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorilor menționați nu au fost stabilite.

Faptul aflării lui Bîkovski A. la sora sa în perioada indicată nu este probat și este combătut prin probele cercetate, și anume declarațiile martorilor audiați, declarațiile date de Bîkovski A. în calitate de bănuیت, prin probele scrise ale cauzei, la cercetarea cărora inculpatul a avut acces.

Au fost apreciate ca fiind neîntemeiate și afirmațiile invocate în apel, precum că Macovschii L., care nu a fost audiat poate să confirme că Bîkovski Alexei a venit la el aproximativ la orele 05 dimineața și împreună au mers să caute băuturi spirtoase, Macovschii L. a fost acasă și a ieșit cu vecinul Sosna I. au mers împreună să caute băuturi alcoolice, apoi au mers la Macovschii L., apoi a plecat la locul de muncă, deoarece fiind audiat în instanța de apel la demersul inculpatului, martorul Macovschii L. a infirmat cele indicate de apelant, declarând că la orele 06.10 curăța zăpada, când s-a apropiat inculpatul Bîkovski A. și a spus că dorește să se încălzească puțin. Apoi l-a văzut pe Bîkovski A., după masă cu vecinul Sosna I. și fata cu care prietenea. Cu inculpatul au servit băuturi alcoolice pe la orele 12.00. La magazin nu s-a întâlnit cu Bîkovski A. Martorul a confirmat că nu a fost nici la o casă pentru a cumpăra băuturi alcoolice. Sosna I. nu a fost la el după băuturi spirtoase și nici martorul împreună cu Sosna I. nu au fost să caute băuturi spirtoase.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate în apel de inculpat că nu a fost confirmat faptul că fibrele de blugi depistate sunt de la blugii inculpatului și că acestea pot aparține oricăror altor blugi de culoare albastră, deoarece aceste afirmații în opinia instanței, fiind combătute prin concluziile raportului de expertiză nr.234-235 din 25.02.2013, din care rezultă că pe pantalonii sportivi și cămașa lui Semenco V. au fost depistate și cercetate câte o microfibră de culoare albastru aprins fiind analogice cu fibrele din componența țesăturii blugilor lui Bîkovski A.

Instanța de apel a respins și argumentele aduse de inculpat în apel că fiind reținut, a fost bătut de către colaboratorii de poliție, care au insistat să recunoască vinovăția, explicându-i că știe ce să recunoască, deoarece sunt declarative, în sensul dat nefiind aduse probe, iar potrivit materialelor cauzei în urma examinării plângerii lui Bîkovski A., prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Bălți Gordilă A. din 05.03.2013 a fost dispusă neînceperea urmăririi penale și clasarea procesului penal din lipsa în acțiunile colaboratorilor de poliție a elementelor infracțiunii.

Au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele invocate de avocat în apel potrivit cărora probele administrate în timpul urmăririi penale și în timpul cercetării judecătorești pe marginea învinuirii în baza art. 145 alin.(2) Cod penal sunt indirecte, deoarece sunt declarative, pe cauză fiind administrate atât probe indirecte, cât și directe, care dovedesc direct vina inculpatului în cele incriminate, printre care și declarațiile lui Bîkovski A., date în calitate de bănuț în prezența avocatului, care coroborează cu rapoartele de expertiză efectuate pe caz referitor la gravitatea vătămarilor corporale provocate victimei și privind depistarea pe pantalonii sportivi și cămașa lui Semenco V., câte o microfibră de culoare albastru aprins fiind analogice cu fibrele din componența țesăturii blugilor lui Bîkovski A., procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe caz, printre care procesul-verbal de verificare a declarațiilor de la locul infracțiunii, de cercetare la fața locului, de examinarea a obiectelor, precum și alte probe.

La fel au fost respinse argumentele invocate de inculpat referitor la nulitatea acțiunilor procesuale din cadrul urmăririi penale, deoarece atât inculpatul cât și avocatul său la finalizarea urmăririi penale potrivit procesului-verbal din 11.06.2013 (f.d.106 vol. 2) nu a invocat nulitatea actelor procesuale penale, fiind solicitată doar încetarea urmăririi penale în privința lui Bîkovski A. din lipsa probelor, solicitare care a fost respinsă prin ordonanța din 11.06.2013.

Mai mult ca atât, instanța de apel a relevat, că Bîkovski Alexei a depus declarații în calitate de bănuț, prin care a recunoscut vina sa, declarațiile fiind depuse în prezența apărătorului și careva temei de a pune la îndoială aceste declarații nu au fost stabilite.

Instanța de apel a respins și argumentele invocate de avocatul Pralea G., că toate procesele-verbale privind examinarea hainelor ridicate nu confirmă prezența lui Bîkovski A. la locul crimei, aceste argumente fiind declarative ținând cont de faptul, că probele cercetate la materialele cauzei, la examinarea cărora au avut acces inculpatul și avocatul, confirmă vinovăția inculpatului.

Neîntemeiate au fost considerate și argumentele invocate de avocat potrivit cărora cuțitul ridicat și examinat nu confirmă legătură cu prezența lui Bîkovski A. la locul comiterii infracțiunii, deoarece folosirea cuțitului a fost recunoscută de bănuțul Bîkovski A. la audierea sa, ulterior și în cadrul verificării la fața locului, iar faptul lipsei amprentelor pe cuțit nu poate fi tratată ca lipsa vinovăției inculpatului,

din moment ce probele pe caz dovedesc vina inculpatului în cele incriminate, totodată obiectele ridicate fiind cercetate și confirmate prin concluziile rapoartelor de expertiză efectuată pe cauză și probele scrise ale cauzei penale. Astfel din raportul de constatare medico-legală nr.449 din 19.12.2012 a cadavrului Semenco V. (f.d.84 - 86 vol. 1) se indică prezența pe corpul lui Semenco V. a unei plăgi tăiat-înțepată a suprafeței laterale drepte a gâtului în treimea medie cu lezarea arterei carotide, că plaga se califică ca vătămări corporale GRAVE (după criteriul pericolului pentru viață), moartea cet.Semenco V. a survenit în rezultatul leziunilor corporale GRAVE, de mai sus menționate, plaga a fost provocată prin o acțiune a unui corp tăios-înțepător și are o legătură cauzală directă cu survenirea decesului. Totodată Bîkovski A. la 17.12.2012, fiind audiat în calitate de bănuit, a declarat că a aplicat o lovitură cu cuțitul victimei, cuțitul luându-l de pe masă, astfel afirmațiile avocatului, că cuțitul ridicat nu are nicio legătură cu Bîkovski A., fiind declarative.

Instanța de apel a conchis, că nu pot fi luate în considerație afirmațiile avocatului, că instanța de fond indică ca probe de învinuire de rând cu probele menționate mai sus și procese-verbale ca colectarea mostrelor, rapoartele de expertiză medico-legală, prin care este stabilită gravitatea leziunilor și pricina decesului cet. Semenco V., care nu demonstrează nicio legătură cu faptul că leziunile depistate la victimă au fost pricinuite de Bîkovski A., deoarece probele administrate dovedesc vina inculpatului.

Au fost respinse de instanța de apel argumentele avocatului cu referire la faptul, că instanța de judecată a reținut incorect drept probe, care confirmă vinovăția inculpatului Bîkovski A. în comiterea crimei, unele probe, care în opinia recurentului, exclud prezența și vinovăția lui Bîkovski A. și anume: raportul de expertiză nr.1049"D" din 22.12.2012; raportul de expertiză nr.1228 din 04.01.2013, raportul de expertiză nr.1230 din 10.01.2013, raportul de expertiză nr.1231 din 04.01.2013, deoarece raportul de expertiză medico-legală nr.1049"D" în privința lui Bîkovski A., indică că la examinarea cet. Bîkovski A. s-au depistat leziuni corporale sub formă de excoriații în regiunea mâinii stângi, care puteau apărea posibil prin acțiunea unui corp contondent sau lovire de un astfel de corp (lovire intenționată cu pumnul sau lovire cu pumnul în momentul unei căderi de la înălțimea corpului) și se clasează la vătămări corporale neînsemnate (f.d.95 vol. 1). Examinarea medicală a lui Bîkovski Alexei a avut loc ca urmare a declarațiilor ca bănuit din partea lui Bîkovski A., despre cele întâmplate între el și victima Semenco V., astfel acest raport nu exclude prezența lui Bîkovski A. la fața locului, iar argumentele recurentului pe marginea acestei probe fiind o părere subiectivă.

Faptul, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1229 din 04.01.2013 se indică, că în porțiunile din pete suspecte de pe pantalonii și în spălăturile de pe ambii papuci sânge nu s-a depistat, că pe scurta, maleta și puloverul prezentate pentru examinare pete asemănătoare cu cele de sânge vizual nu s-au depistat, în opinia instanței de apel, nu exclude direct vina lui Bîkovski A., mai ales că ultimul personal a declarat că hainele în care a fost îmbrăcat la locul faptei au fost spălate. Mai mult, spălarea hainelor de către inculpat, în opinia instanței, constituie o metodă de a ascunde urmele infracțiunii, deși inculpatul și fosta sa soție invocă faptul, că au spălat hainele întâmplător, la cerința fostei soții.

Excluderea provenienței sângelui din petele investigate de la Bîkovski A., potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1228 din 04.01.2013, în opinia instanței de apel, nu poate fi reținut în favoarea inculpatului, deoarece probele

cercetate în cumul pe caz demonstrează comiterea omorului lui Semenco V. de către Bîkovski A.

Instanța de apel a considerat, că nu pot fi reținute nici argumentele aduse referitor la concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.1230 din 10.01.2013, din care rezultă că în porțiunile din spălăturile din petele de pe cuțit și în petele de pe fragmentele de lemn a fost depistat sânge de origine umană, că proveniența sângelui din petele investigate de la Bîkovski A. se exclude, deoarece de fapt prin raportul respectiv se dovedește că sângele putea proveni de la victimă.

Instanța de apel a respins ca fiind declarative și argumentele apelanților referitor la raportul de expertiză medico-legală nr.1231 din 04.01.2013, din care rezultă, că în maceratul din fragmentele de unghii din plicul cu inscripția „scoburi de unghii de la degetele mâinii stângi de la bănuitul Bîkovski A.” au fost depistate urme de sânge, totodată că concentrația insuficientă de proteine în maceratul obținut n-a permis determinarea apartenenței de specie a acestui sânge, că în maceratul din fragmentele de unghii din plicul cu inscripția „scoburi de unghii de la degetele mâinii drepte a bănuitului Bîkovski A.” sânge nu s-a depistat.

Afirmațiile invocate de avocat, potrivit cărora instanța de judecată a adus ca probă de învinuire și avizul de testare poligraf nr.934 din 09.04.2013 care nu poate fi administrat ca probă, deoarece de fapt Bîkovski Alexei a dat consimțământul la petrecerea testului poligraf (f.d.162, vol. 1), instanța de apel le-a calificat drept declarative, deoarece în afară de acest test, în prezenta cauză penală sunt suficiente probe, care au fost indicate supra, ce confirmă vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate de avocat, că din sentința pronunțată nu este clar care persoană este judecată și care este condamnată: în materialele cauzei figurează cet. Bîkovski A., dar în sentință în unele locuri este Bîkovski A., iar în dispozitivul sentinței este recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.145 alin. (2) lit. j), art. 264¹ alin. (4) Cod penal, Bîcovski A., deoarece chestiunea în cauză a fost reparată prin emiterea încheierii de corectare a erorii strecurate în sentință, prin care instanța de fond a stabilit că numele corect al inculpatului este Bîkovski A., potrivit buletinului de identitate.

Instanța de apel a considerat, că apelurile declarate urmează a fi admise, cu casarea sentinței instanței de fond în latura aplicării pedepsei penale din motiv că prin sentință, instanța de fond i-a stabilit inculpatului definitiv pedeapsa de 16 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Ulterior, prin încheierea judecătoreii Bălți din 08.07.2014, a fost corectată eroarea mecanică din sentință, inculpatului fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Reieșind din prevederile art. 249 Cod de procedură penală, instanța de apel a concluzionat, că instanța de fond prin încheierea din 08.07.2014 eronat a considerat că poate modifica mărimea pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului prin sentință, deoarece astfel a intervenit în termenul pedepsei stabilit și în esența cauzei, afectând în acest mod soluția adoptată prin sentința emisă, lucru care este inadmisibil.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de a menține pedeapsa stabilită inculpatului prin sentință, pentru a nu agrava situația inculpatului în propriul apel.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a admite apelul avocatului în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința inculpatului din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în baza art.

264¹ alin. (4) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 60 alin.(1) lit.(a) Cod penal, precum și de faptul, că de la data săvârșirii infracțiunii menționate a expirat termenul de 2 ani.

Astfel, ținând cont de faptul, că a expirat termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere penală în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, totodată pentru a nu agrava situația inculpatului în propriul apel, instanța de apel a ajuns la concluzia de a menține pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, conform pedepsei aplicată inițial de instanța de fond.

Totodată, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal a fost adăugată parțial, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința judecătorei Bălți din 21.01.2013.

10. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul Palade R. în numele inculpatului, și inculpatul.

10.1. Avocatul Palade R. în numele inculpatului, declarând recurs la 12.12.2016, în termen, a solicitat admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului, invocând temei de drept pct.6 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere probelor la justa lor valoare, și anume declarațiile inculpatului și ale martorilor Smuli A. și Muturca L.

- din declarațiile inculpatului și a martorilor audiați nu rezultă că inculpatul s-a aflat cu victima în seara de 15-16 decembrie 2013, și că aceștia au consumat băuturi alcoolice.

- nu s-a dat apreciere faptului că nici o persoană nu a indicat că inculpatul se cunoștea cu victima.

- instanțele ierarhic inferioare, deși fac referire la declarațiile depuse în calitate de bănuț de către Bîkovski A. nu au ținut cont că aceste declarații au fost depuse de către bănuț, deoarece a fost impus de colaboratorii de poliție, împotriva cărora Bîkovski A. a depus plângere.

- nu a fost dată apreciere faptului că deși la locul comiterii infracțiunii au fost depistate mai multe pete de sânge, însă pe hainele și încălțăminte inculpatului nu au fost depistate urme de sânge.

- nu s-a dat apreciere nici faptului că la locul comiterii infracțiunii nu au fost depistate amprente care aparțin inculpatului, inclusiv pe cuțit.

Consideră, că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt nemotivate și neargumentate suficient, la baza acestora nefiind puse argumente directe ce ar dovedi vinovăția inculpatului iar toate dubiile în acest sens urmau a fi tratate în favoarea nevinovăției inculpatului.

10.2. Inculpatul, declarând recurs ordinar la 28.10.2016, și suplimentare la recurs la data de 01.11.2016 înregistrat sub nr.3102, la 01.11.2016 înregistrat sub nr.3101 și la 11.11.2016 înregistrat sub nr.3213, în termen, a solicitat casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului, inculpatul fără a invoca expres temei de drept prevăzut de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanțele ierarhic inferioare greșit au ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de omor, deoarece probe directe în acest sens nu sunt anexate la materialele cauzei penale, iar cele anexate inclusiv rapoartele de expertiză nu confirmă faptul că anume inculpatul a comis infracțiunea de omor și că s-a aflat la locul comiterii acesteia.

Menționează că nu cunoaște cum arăta victima și nici cuțitul cu care a fost săvârșită infracțiunea.

Totodată, inculpatul solicită aplicarea unei pedepse mai blânde.

11. Procurorul prin intermediul referinței depuse, pe marginea recursurilor declarate, pledează pentru declararea inadmisibilității acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece consideră că argumentele recurenților privind aprecierea probelor nu constituie temei de drept pentru a declara recurs, totodată menționează că instanțele de fond nu au admis erori de drept la examinarea cauzei.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul reține că recurenții invocă ca temei pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, în partea ce ține de învinuirea înaintată inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, deoarece recurenții nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului pe marginea învinuirii incriminată în baza art. 264/1 alin.(4) Cod penal.

Colegiul penal constată, că temeiul invocat nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, adoptând în acest sens o soluție legală și întemeiată.

În speță, recurenții critică aprecierea probelor administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal.

Criticile formulate de recurenți privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 10, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând hotărârile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile înaintate în cauză sunt vădit neîntemeiate.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurenții își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, instanța de apel, judecând apelul inculpatului și al avocatului Pralea G. în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la toate motivele invocate în apel și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Cu referire la solicitarea inculpatului, privind aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul penal constată, că la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel în baza art. 145 alin.(2) lit. j) Cod penal, de 15 ani închisoare, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, s-a adăugat parțial, pedeapsa aplicată prin sentința judecătorei Bălți din 21.01.2013, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsă de 15 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Colegiul penal reiterează, că potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul reține, că la stabilirea pedepsei inculpatului în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, prin decizia instanței de apel, s-a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 84 Cod penal, precum și s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de motivele comiterii infracțiunilor, de persoana inculpatului, de faptul că nu a recunoscut vina.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că concluzia instanței de apel privind pedeapsa stabilită inculpatului este una corectă, deoarece pedeapsa stabilită inculpatului este în limitele prevederilor legale sus-menționate - *la limita minimă*, pedeapsă care va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului, fapt prin care va fi atins scopul pedepsei și restabilirea echității sociale, precum și la prevenirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și de alte persoane.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că lipsesc temeiuri

de drept de casare a hotărârilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor declarate de inculpat și de avocatul Palade R. în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

13. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Palade Rodica în numele inculpatului și de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui **Bîkovski Alexei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **03 martie 2017**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti